

Afsnit III.

Forhøjelse af indkomstskatten til staten for de i afsnit I., B., C. og D. ommeldte skattepligtige.

§ 31.

Udover de i afsnit I. B. omhandlede skatter til staten påhviler det for skatteåret 1956—57 de i nævnte afsnit omhandlede skattepligtige (aktieselskaber m. v.) at udrede:

1. En forhøjelse på 25 pct. af den ordinære indkomstskat til staten, beregnet efter de i loven af 10. april 1922 § 1, nr. 3, og § 8, jfr. lovekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler.

2. En forhøjelse af den i afsnit I. B. omhandlede overordentlige indkomstskat til staten af aktieselskaber m. v., hvilken forhøjelse beregnes med 45 pct. af de som udbytterate og restrate beregnede samlede beløb.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelserne pålignes og opkræves i forbindelse med de skatter, hvoraf de beregnes, og efter de for disse skatter gældende regler.

§ 32.

Udover den i afsnit I., C. og D., omhandlede indkomstskat til staten udskrives for skatteåret 1956—57 en forhøjelse på 35 pct. af den efter reglerne i nævnte afsnit beregnede indkomstskat til staten.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelsen pålignes og opkræves i forbindelse med den ordinære indkomstskat til staten og efter de for denne gældende regler.

§ 33.

De i medfør af §§ 31 og 32 pålignede skattebeløb kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit IV.

§ 34.

Den finansministeren ved lov nr. 188 af 20. maj 1933 tillagte bemyndigelse til forhøjelse af indkomstskatten til staten kan for skatteåret 1956—57 ikke bringes til anvendelse.

§ 35.

For opkrævningen for skatteåret 1956—57 af de i nærværende lovs afsnit I., A., C. og D., og II., A. og B., samt § 32 omhandlede statsskatter oppebærer kommunen et vederlag af 1 pct. af de indgåede beløb: Kommunens samlede vederlag skal dog mindst udgøre 4 kr. pr. skatteyder og kan ikke overstige 5 kr. pr. skatteyder. Med hensyn til beregningen af vederlaget for opkrævningen af den ordinære indkomstskat til staten af aktieselskaber m. m., jfr. nærværende lovs § 4 og § 31, stk. 1, nr. 1, forholdes efter reglerne i § 38, stk. 1, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922.

§ 36.

I tilfælde, hvor en skatteydere økonomiske forhold efter udløbet af det regnskabsår, der er lagt til grund for hans ansættelse til skat til staten efter nærværende lov, er blevet i særlig grad forringet, kan finansministeren eftergive eller nedsætte denne skat.

Fritagelse for beskatning efter nærværende lov skal efter finansministerens nærmere bestemmelse kunne indrømmes personer, der med bevarelse af deres bopæl i udlandet som turister eller i studieøjemed opholder sig midlertidigt her i landet, og som under deres ophold ikke driver nogen erhvervsmæssig virksomhed her, dog kun så længe opholdet med eller uden afbrydelse ikke har udstrakt sig over mere end 12 måneder indenfor et samlet tidsrum af 2 år. Fritagelsen skal kunne gøres betinget af, at den pågældende vedvarende svarer skat af sin fulde indkomst til bopælslandet.

Personer, der efter bestemmelsen i stk. 2 fritages for at svare indkomst- og formueskat til staten, skal ligeledes for samme tidsrum være fritaget for personlig indkomstskat til opholdskommunen.

§ 37.

I tilfælde, hvor lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil eller gevinster ved præmie- eller gættekonkurrencer i henhold til de herom gældende regler skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst for skatteåret 1956—57, skal finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, være bemyndiget til, efter derom indgivet andra-